

פעם

הכח לתקן

דוד היה ילד טוב וחביב, אבל לפעמים, כשדברים לא הלכו כמו שרצה, היה כועס ורוגז במהרה. בדרך כלל, בעבר כמה דקות, דוד היה מתחרט ומצטער על מעשיו. אך לפעמים בזמן הקצר של הפעם מישחו מחבריו היה נפגע. יום אחד, בהפסקה, בזמן שילדי הפתה שחקו במחבואים, התחבא יוסי הישב ואף אחד לא מצא אותו. אך בעבור זמן, כשגלה שהפסיקו לחפש אותו וכבר עברו לשחק בפדור, פעם דוד על חבריו, לקח את הפדור ובעט בו בעצמה אל מעבר לגדר. הפדור התגלגל ונעצר באמצע הכביש, רכב חולף עבר על הפדור ופוצץ אותו לצערים של כל הילדים.

עכשו הפעם עבר אל דוד ובמיוחד בעסו של נתנאל שהפדור היה שייך לו.

הרב מאיר, המנהג של הפתה, עבר בדיק בקצר וראה את המקרה. הוא נגש אל דוד, שם עליו יד ואמר: "אתה בא אתי!" דוד שמח שהרב חלץ אותו מהמצב המביד והמרקב, אך גם חשש מאוד מהשיחה עם הרב. כאשר הגיעו לחדר חיועץ אמר הרב לדוד: "בוא אלמד אותך משהו מיוחד וחשוב לחיים.

כשאנחנו כועסים, זה כמו שיש לנו אש קטנה בלב, כשהיא קטנה עדן קל לכבות אותה - שתי נשימות עמוקות ושתי נשימות, כמו שנשפים על נר, והמצב יכול להראות לגמרי אחר."

"דוד", אמר המורה, "אתה חייב להפסיק להגיב כעס ואחר כך להתחרט על כך שוב ושוב. אם תחשב מעט תראה לדגמא כמה שקרה לך עכשו: יתכן ואף אחד לא זלזל או צחק עליך, אולי המקום שהתחבאת היה כל כך טוב עד שהאמינו שעזבת את המשחק וחזרת לפתה. היצר הרע רוצה שתכעס תתרגז ותקלקל אבל אתה ילד גבור, אתה יכול להתאפק ולנצח אותו.

דוד נסה. הוא לקח נשימה עמוקה, והרגיש איך הפעם מתקנר מעט.

"ועכשו", המשיך הרב, "תחשב על משהו שמשמח אותך." דוד חשב על הפעם ששחק עם החברים מלחמת מים וכלם צחקו ונהנו. פתאום, איזה פלא, דוד הרגיש לפתע שהפעם כמעט נעלם ואולי נעלם לגמרי. דוד שאל את הרב האם הוא יכול לצאת אתו לחצר והרב הסכים. כשהגיעו לחצר פנה דוד לנתנאל ואמר: "נתנאל, סליחה שפעסתי, סליחה שפגעתי. היום אני אקנה לך פדור חדש יותר טוב מזה שהתפוצץ, יש לי חסכון שקבלתי מסבא וסבתא."

מאז, בכל פעם שדוד הרגיש כעס, הוא זכר את העצה המיוחדת שנתן לו המנהג: נשימה עמוקה ומחשבה טובה. לאט לאט, דוד למד לשלט בפעם שלו והפך לילד שמה הרבה יותר,

עם הרבה יותר חברים ושמחת חיים.

לְאַחַר שֶׁקִּרְאתָ אֶת הַסְּפֹר עֲנֵה עַל הַשְּׁאִלּוֹת:

1) מִהוּ הַקִּשִּׁי אִתּוֹ מִתְמוּדָד דָּוִד?

2) בַּשּׁוּרָה 2 נִכְתְּבָה: "בַּדֶּרֶךְ כָּלָל, כַּעֲבֹר כְּמֵה דְקוֹת, דָּוִד הָיָה
מִתְחַרֵּט וּמִצְטָר עַל מַעֲשָׁיו"
אֵם דָּוִד הָיָה מִתְחַרֵּט לְמַעַלְדַעְתְּךָ הָיָה נִכְלָל וְכוּעֵס שׁוֹם וְשׁוֹם?

3) כִּי־צָד דָּוִד תִּקַּן אֶת הַמַּעֲשֶׂה שְׁעָשָׂה? מֵה דַעְתְּכֶם עַל הַדֶּרֶךְ שֶׁחָטָא
לְתִקְּנוֹ?

4) מֵה הָיָה שְׁנֵי הַרְצִיּוֹנוֹת שֶׁלֹּאֵד הָרָב אֶת דָּוִד עַל מִנַּת לְהַתְמַהֵר עַל
הַכֹּעֵס:

1. _____

2. _____

5) כְּתֹב מִכְתָּב הַתְנַצְּלוֹת קְצֹר מְדוּד לְנִתְנָאֵל:

